

D O D A T E K

D O G A Z E T Y

KURYERA LITEWSKIEGO N° 71.*Wilno dnia 15 Czerwca v. s. 1828 roku.*

NAYWYŻSZE UKAZY.

Do Rządzącego Senatu, 1828 roku. (W St-Petersburgu.)

Lutego 8 dnia. „Na skutek ukazu Naszego 4 listopada 1827 roku, o postanowieniu dla kancelaryjnych służących, ułożoną w osobnym Konieście Ustawę szkół dla ich dzieci, po rozpatrzeniu jej na Radzie Państwa i po utwierdzeniu przez Nas, przesyłając przy tém do Rządzącego Senatu, dla przywiedzenia do należytego działania, Rozkazujemy: 1) summę potrzebną podług Ustawy, na urządzenie dziewięciu domów szkolnych, sto ośmdziesiąt tysięcy rubli, żeby Ministerium Skarbu oddało do rozporządzenia Ministerium Spraw Wewnętrznych, w ciągu roku 1828 w dwóch terminach: jedną połowę po wydaniu tej Ustawy, a drugą w miesiącu lipcu. 2) Na urządzenie miejsca dla szkół, przeznaczoney w Kiszniewie, żeby Ministerium Spraw Wewnętrznych użyło potrzebną summę z dziesięcio-procentowego kapitału, w Obwodzie Bessarabskim znajdujące się, na zakłady powszechnego pożytku, nie tykając summ, przeznaczonych ze skarbu dla innych dziewięciu domów szkolnych. 3) Wydanie z Podskarbstwa Państwa przeznaczonych przez Ustawę summ na utrzymanie Szkół, czynić w miesiącach styczniu i lipcu, to jest: w dwóch terminach i zawsze na pół roku z góry, poczynając od roku teraźniejszego. 4) Tymże porządkiem żeby i Ministerium Spraw Wewnętrznych odliczało z dochodów Magistratur Opieki Powszechney, a w Obwodzie Bessarabskim z dziesięcio-procentowego kapitału, summy należące z nich na osnowie Ustawy, dla corocznego utrzymania wyrażonych Szkół. i 5) Urządzić Szkoły w St-Petersburgu i w Moskwie, na zasadach w Ustawie objętych i dla tego, żeby Zarządzający Ministerium Spraw Wewnętrznych, zebrawszy potrzebne wiadomości o środkach i sposobach dogodniejszego wypełnienia tego, przedstawił swoją opinią.”

Dany na imie Jego Królewskiej Wysokości, Główno-zarządzającego Drogami Kommunikacyi, przeszłego lutego 13 dnia. (W St-Petersburgu.)

„Rozpatrzywszy objęte w przełożeniu Waszej Królewskiej Wysokości propozycye o biczewniku rzeki Windawy w gubernii Kurlandzkiej, i zgadzając się z opinią Waszą o odcieciu tego biczewnika do szerokości trzech sążni, z tém, żeby w niektórych miejscach, gdzie po-

trzeba wymaga, rozszerzyć go i do dziesięciu sążni, Rozkazuję:

1) Przywieść do wypełnienia, upraszane w tym względzie przez nadbrzeżnych właścicieli, następnne rozporządzenia:

a) Żeby ziemie biczewnika nie inaczej używane były, jak tylko na potrzeby spławu, na zrobienie przystani, na naprawę statków, odpoczynki ludzi płynących na statkach i tym podobne.

b) Urządzenie i utrzymanie biczewników włożyć na obowiązek Głównego Zarządu Dróg Kommunikacyi.

c) Prawo zaprowadzania i utrzymywania, szynkow, karczem i domów zajezdnych przy biczewnikach, zostawić obywatelom.

d) W razie uczynienia przez idących na statkach jakiegokolwiek szkody za okresem biczewnika, ubytki te powinny być przez nich wynagradzane.

e) Przeprawy przez rzekę Windawę na promach i łodziach zostawić własnością obywateli, z obowiązkiem z resztą utrzymywania ich tak, żeby one spławowi nie czyniły żadnych zawad i przeszkód.

f) Na biczewnikach pozwolić mieć obywatelom wapienne i gipsowe kopalnie, zostawiając pod dozorem Zarządu Dróg Kommunikacyi dwusążniową szerokość biczewnika w zupełney regularności; jamy, z których w ciągu roku będzie wydobywane wapno i gips, w jesieni zakopywać, ułamków i gruzu na brzeg nie wyrzucać, wapienne zaś piece stawić nie bliżej, jak na dwadzieścia sążni od zwyczajnego stanu wody.

2) Co się tycze najmu pociągowych koni, zostawić prowadzącym spław zupełną wolność, najmowania ich za dobrowolną umową, gdzie sami zechcą, nie urządzając na to stałych stacyi i nie ustanawiając cen od Rządu, albo mieć swoje własne konie.

3) Naznaczone, na wynagrodzenie niektórych pobrzeżnych właścicieli, pięć tysięcy sześćset dziewiędziesiąt pięć rubli, dziewiędziesiąt cztery kopieyki srebrem, wydać z summ, na urządzenie windawskiej komunikacyi assygnowanych; i

4) Byłemu Kurlandzkiemu Cywilnemu Gubernatorowi Baronowi Hanowi i dalszym osobom, składającym Kommissyą dla wyznaczenia ziemi pod biczewnik windawskiej wodney komunikacyi w gubernii Kurlandzkiej, za rychłe wypełnienie danego im poruczenia, oświadczyć Moje zadowolenie.”

*Objawiony Rządzącemu Senatowi 1828 roku przez
P. Zarządzającego Ministerium Spraw We-
wnętrznych:*

Lutego 25 dnia. Kurski Cywilny Gubernator, na odniesienie się Marszałka Chotmyżskiego powiatu, prosił P. Zarządzającego, użyć starania o pozwolenie ohywatelowi tegoż powiatu, Porucznikowi Swiszczeni, znajdującemu się pod sądem, wejść w służbę.

Gubernator objaśnił, że Swiszczeni był oddany pod sąd z obowiązku assessora Chotmyżskiego Ziemskiego Sądu, przez Senatora Miasojedawa, rewidującego w roku 1816 gubernią kurską, za przeciwnie prawu postęпки i opieszale odbywanie śledztw w sprawach pomienionego Sądu; że na egzaminach nie przyznał się on do niczego; oskarżyciele na przekonanie jego nie złożyli żadnych dowodów, lecz z powodu ich mnogości Izba Kryminalna postanowiła zostawić go pod mocnym podejrzeniem i później do żadnych obowiązków nie przyymować; jakowe postanowienie potwierdzone i przez Rządzący Senat; ale, że potem już Swiszczeni z odznaczającą się gorliwością wypełniał wszystkie dawane jemu czasowe poruczenia, i że w powszechności odznacza się przykładnym sposobem życia i znajomy jest ze sposobności do służby.

P. Zarządzający Ministerium Spraw Wewnętrznych przedstawia o tém Komitetowi PP. Ministrów i na posiedzeniu dnia 7 przeszłego miesiąca objawiono jemu, że CESARZ JEGO MOŚĆ na wyjście Porucznika Swiszczeni do służby, N a y m i ł o ś c i w i e y z e z w a ł a .

UKAZY RZĄDZĄCEGO SENATU.

O dozupełnieniu ukazu Senatu 2go czerwca 1827 roku, względem zdjęcia poszukiwań podług artykułów: IV, V, i VI, N a y m i ł o ś c i w s z e g o Manifestu 22 sierpnia 1826 roku.

Wedle ukazu JEGO CESARSKIEY MOŚCI, Rządzący Senat słuchali przełożenia P. Radcy Taynego, Senatorsa, Zarządzającego Ministerium Sprawiedliwości i Kawalera, Xięcia Alexego Alexiejewicza Dołhorukowa, przy którym przekładał Rządzącemu Senatowi dla po winnego wypełnienia N a y w y ż s z e r o z k a z y , objawione przez P. Prezydenta Rady Państwa: 1) W przedmiocie wydanego od Rządzącego Senatu 2 czerwca 1827 roku tłumaczenia na artykuł IV N a y m i ł o ś c i w s z e g o Manifestu 22 sierpnia 1826 roku. 2) O wydaniu dozupełnienia do ukazu Rządzącego Senatu 2 czerwca 1827 roku, względem zdjęcia poszukiwań, podług V i VI artykułów N a y m i ł o ś c i w s z e g o Manifestu 22 sierpnia 1826 roku. R o z k a z a ł i : dla wiadomości i po winnego, podług tych N a y w y ż s z y c h J E G O C E S A R S K I E Y M O Ś C I r o z k a z o w , w czym będzie wypadało, wypełnienia, przestać drukowane exemplarze ich do wszystkich PP. Ministrów, Wojennych Jenerał-Gubernatorów, Wojennych Gubernatorów zarządzających sprawami cywilnymi, Jenerał-Gubernatorów i Gubernatorów Cywilnych, do mieysc urzędowych, do wszystkich Rządów gubernialnych i obwodowych, do Izb i równych im mieysc uprzywilejowanych gubernii przy ukazach; a do N a y ś w i ę t s z e g o R z ą d z ą c e g o Synodu, do wszystkich Rządzącego Senatu Departamentów i Powszechnych ich Zebrań przy uwiadomieniach. Lutego 8 dnia 1828 roku. (Z 1go Departamentu.)

We wspomnionych N a y w y ż s z y c h r o z k a z a c h w y r a ż o n o :

W 1) JEGO CESARSKA MOŚĆ, rozpatrzywszy nastąpię w Radzie Państwa opinie, względem wydanego przez Rządzący Senat, 2 czerwca 1827 roku objaśnienia, na IV artykuł N a y m i ł o ś c i w s z e g o Manifestu 22 sierpnia 1826 r., i zważywszy, że podług literalney myśli artykułu tego, zdjęcie poszukiwań, naliczeń i strat spada na takie tylko sprawy, w których one są już oznaczone i podług których tylko wypełnienie w ciągu 10 lat nie otrzymało ukończenia; następnie nie sprawy, ale same poszukiwania daley lat 10 przeciągające się, tym artykułem są darowane i zaniechane; N a y w y ż e y r o z k a z a ć r a c z y ł : dla rozwiązania wątpliwości, w Rządzącym Senacie zaszły, o istotney myśli IV artykułu Manifestu 22 sierpnia 1826 roku, objawić Rządzącemu Senatowi: 1. Ze, podług istotnych słów wspomnianego artykułu, darowane są, nie tylko poszukiwania, naliczenia i straty w rzeczach skarbowych, które nie były uzyskiwane w przeciągu lat 10 od czasu ostatecznego ich nałożenia.

2. Na téy osnovie, odbywania takich spraw, w których poszukiwanie przez Sąd lub Zwierzchność ostatecznie do dnia N a y m i ł o ś c i w s z e g o Manifestu 22 sierpnia 1826 roku nie było oznaczonem, zgoda przecinać nie należy.

I po 3. Moc ukazu Rządzącego Senatu 2 czerwca 1827 roku zostawić jedynie na te sprawy, przywiedzione już prawnym sposobem, na osnovie tego ukazu, do zupełnego ukończenia do tego dnia, kiedy gdzie otrzymane będzie terazniejsze tłumaczenie rzeczywistej myśli IVgo artykułu Manifestu 22 sierpnia 1826 roku. Inne zaś, jeszcze nieukończone sprawy, zostawić zwyczajnemu działaniu praw, zgodnie z tém tłumaczeniem, to jest: że, podług Manifestu, przecinają się same tylko poszukiwania, naliczenia i straty, daley lat 10 przedłużające się, a nie sprawy, w których i samo poszukiwanie nie było jeszcze oznaczone. Na autentyku podpisał: Prezydent Rady Państwa Hrabia W. Koczubey.

25 stycznia 1828 roku.

W 2gim) JEGO CESARSKA MOŚĆ nastąpię opinią na Powszechném Zebraniu Rady Państwa, o wydaniu dozupełnienia do ukazu Rządzącego Senatu 2 czerwca 1827 roku, względem zdjęcia poszukiwań podług V i VI artykułów N a y m i ł o ś c i w s z e g o Manifestu 22 sierpnia 1826 roku, N a y w y ż e y p o t w i e r d z i ć r a c z y ł i r o z k a z a ć w y p e ł n i ć .

Na autentyku podpisał: Prezydent Rady Państwa Hrabia W. Koczubey.

25 stycznia 1828 roku.

Opinia Rady Państwa.

Rada Państwa, na Powszechném Zebraniu rozpatrzywszy otrzymane z N a y w y ż s z e g o rozkazu przedstawienie Zarządzającego Ministerium sprawiedliwości, o przeyrzeniu postanowienia 1go Departamentu Rządzącego Senatu, nastąpię dla dozupełnienia i objaśnienia N a y m i ł o ś c i w s z e g o Manifestu 22 sierpnia 1826 roku, znalazła, że okoliczność, wymagająca względem niego rozstrzygnięcia, odnosi się do objaśnienia Rządzącego Senatu na V i VI artykuły wspomnionego Manifestu, zawierającego się w tém, iż, jeśli urzędnicy o swoich czynnościach, do

wydania Manifestu, przedstawiali miesięczne rachunki, to jest: kopie z ksiąg, ale dla nieukończenia poruczenia, albo dla nieupłynienia prawami postanowionego terminu, nie oddali jeszcze ogólnego rachunku, wtedy mogą korzystać z darowanego przebaczenia, i, po uważném rozważeniu tej rzeczy, uznawszy, że takowe wytłumaczenie Rządzącego Senatu nie powinno przerywać samej rewizyi, a rozstrzyga tylko zapytanie: jak postępować, kiedy odkryte będzie po rozpatrzeniu obrachunku (rozumie się ostatecznego, prawem nakazanego) poszukiwanie na 2,000 rub., sam zaś obrachunek, przedstawiony dla nieukończenia, naprzykład, jakiegokolwiek budowy po 22 sierpnia? dla uprzedzenia wszelkiej wątpliwości postanowiła: objawić Rządzącemu Senatowi *Naywyższy rozkaz*, ażeby on, dla dopełnienia ukazu 2 czerwca 1827 roku, tłumaczącego sposób wypełnienia *Naymilszemu* z tego Manifestu 22 sierpnia 1826 roku, przepisał powszechnie: że zdjęcie różnych pieniężnych poszukiwań podług V i VI artykułów jego, powinno być czynione nie inaczej, jak za ukończeniem samej sprawy, lub po ostateczném rozpatrzeniu rachunku.

O szlacheckich świadectwach i dowodach, składanych od małoletniej szlachty i innych ludzi wolnego stanu, w czasie przyymowania ich do służby wojskowej.

Rządzący Senat na Powszechném pierwszych trzech Departamentów Zebraniu słuchali: *naprzód* przełożonej przez Zarządzającego Ministerium sprawiedliwości, Pana Radcę Taynego, Senatora i Kawalera, Xiecia Alexego Alexiejewicza Dothorukowa, dla należytego wypełnienia kopii *Naywyższej* confirmowanej opinii Rady Państwa, w następném brzmieniu: „Rada Państwa na Departamencie Praw i na Powszechném Zebraniu, rozpatrzywszy za *Naywyższym* rozkazem sprawę, przesłaną z Komitetu Ministrów: 1) z powodu protestacyi Mohilewskiego i Wileńskiego Gubernialnych Marszałków przeciw czynnościom Heroldyi, odrzucającej wydawane przez nich świadectwa szlacheckie; i 2) z powodu noty Inspektorskiego Departamentu Głównego Sztabu *JEGO CESARSKIEJ MOŚCI*, o napotykanym trudnościach w rozpatrywaniu i rozwiązywaniu dowodów, składanych od małoletniej szlachty i innych wolnego stanu ludzi, podczas przyymowania ich do służby wojskowej; znalazłszy wniosek Rządzącego Senatu w tych przedmiotach zgodnym z prawami i pożytecznym, *przez opinię postanowiła*: 1) ponieważ prawidła przyznawania rodowego dostojęstwa i miejsca dla roztrząsania dowodów na to, już są przeznaczone w Dyplomie Szlacheckim i później nastających postanowieniach w równej mocy, jak na Wielkorossyjskie, tak i na przyłączone do nich od Polski gubernije, i ponieważ te prawidła tak są dostateczne i tak jasne, że nie potrzebują żadnych dopełnień; wrazić przeto pretendującym Marszałkom przez Rządy Gubernialne, żeby zostające pod ich zawiadywaniem Deputacyjne Zgromadzenia pilnowały się istotnej wyrażonych prawideł myśli, i żeby sami ciż Marszałkowie zgoda potem nie wazyli się wchodzić z podobnymi nieprzyzwoitemi protestacyami, dla próżnego obciążania Wyższej Zwierzchności; lecz ponieważ dostrzeżone już są liczne nadużycia Deputacyi wywodowych

w przyłączonych od Polski guberniach; dla wzmocnienia przeto środków powściągnięcia od tego w późniejszym czasie, postanowić prawem, iż jeżeli i po tém ponowieniu dopuszczają się one dowolnych postępów, bez pobłażenia poddawać winnych pod tę samą odpowiedzialność, jaką na podobne zdarzenia przepisana w konstytucjach, temu krajowi nadanych. 2) Postanowienia Deputacyi, jak nastaje, tak i później nastać mające, poddawać pod rewizyą Heroldyi z tém, żeby ona nie dotykała się rozwiązywania dowodów tych tylko osób, które przez samą służbę, otrzymały rangi, do których przywiązuje się dostojęstwo szlacheckie: gdyż utwierdzenie tych rang ma już nadaną moc prawną. 3) Dla zapobieżenia trudnościom, jakie dotąd ciągle obciążały przy rozpatrywaniu świadectw, wydawanych przez Gubernialnych Marszałków dzieciom szlacheckim, zdającym wejść w służbę Państwa, postanowić zgodnie z opinią Heroldyi stałe prawidło: a) żeby małoletni szlachta, urodzenie których jest wciągnięte do rodostownej księgi, zamiast wydawanych im od Gubernialnych Marszałków świadectw, składali poświadczone przez Gubernialnych Marszałków albo sprawujących ich obowiązek, kopije z protokołów Deputacyi, przez które kto ma przyznane dostojęstwo szlacheckie; jeżeli zaś zdarzy się, że protokoły w Deputacyach formowały się jeszcze natenczas, kiedy dzisiejsi proszący nie byli na świecie, a zatem i wymienieni w nich nie byli, tedy w takim zdarzeniu Deputacye obowiązują się, dopełniwszy wprzód nastaje swoje postanowienia lub protokoły przez nowe przekonanie się, wciągnąć do nich te osoby, którym będą się wydawały kopije, przesyłając w tymże czasie do Heroldyi kopiją swojego postanowienia, z przyłączeniem do niej w kopijach samychże dowodów i genealogii; b) Proszący zrodzony przez Sztab i Ober-Oficera, który w tej randze służył w wojsku i wyszedł w odставку, lub przez urzędnika będącego w randze lub klasie, szlachectwo nadający, powinien złożyć uwalniające oycę jego świadectwo, w którym wypisana jest cała kolej jego służby, albo opis służbowy z podpisem tego naczelnika lub urzędowego miejsca, w którym oyciec jego spełniał ostatnią swoją służbę. c) W obu tych zdarzeniach składać jeszcze metryki o prawném narodzeniu i chrzcie, które powinny być podpisane przez kapłana, który chrzczył; lecz w razie nieznaidowania się jego w tej parafii, może dać inny kapłan tejże parafii, opierając się na metrykach utrzymywanych przy kościele, a podpis kapłańskiej ręki i sprawiedliwość samej metryki powinny być przez Konsystorz poświadczone. d) Akta w językach cudzoziemskich, nie wyłączając i Polskiego, na dowód składane, przysyłać do Heroldyi, na ośnowie ukazu 17 września 1803 roku z tłumaczeniami, poświadczanymi przez translatorów miejsca urzędowego.“ Na autentyku własną *JEGO CESARSKIEJ MOŚCI* ręką napisano: „*Ma być podług tego.*“ St. Petersburg 6 lutego 1828 roku. I powtóre sprawki. Rozkazali: podług tej *Naywyższej* confirmowanej opinii Rady Państwa, posłać wszystkim urzędowym miejscom i osobom, dla należytego, do kogo co będzie należało, wiadomości i wypełnienia ukazy; a do *Najświętszego Rządzącego Synodu* do St. Petersburgskich i Moskiewskich Senatu Departamentów i do Powszechnego Mo-

skiewskich Departamentów Zebrania przesłać uwiadomienia. Marca 5 dnia 1828 roku. (z Powszechnego pierwszych trzech Departamentów Zebrania).

O przyymowaniu świadectw ustanowionego w Warszawie Banku, na dowód Polskiego pochodzenia towarów, które były u niego w zastawie.

Rządzący Senat słuchali raportu P. Ministra finansów, że w N a y w y ż e y potwierdzonym 12 dnia zeszłego stycznia żurnale Komitetu finansów, o przyymowaniu świadectw ustanawiającego się w Warszawie Banku, na dowód Polskiego pochodzenia towarów, byłych w jego zastawie, prócz świadectw Kommissy Wojewódzkich, postanowiono: 1) WYROBY i towary właściwych fabryk Polskich, dane Bankowi na zastaw, powinny być opatrzone świadectwami Kommissy Wojewódzkich o ich pochodzeniu, jakie teraz są ustanowione na wolny przewóz do Rossyi. 2) Jeżeli cała partya towarów, na którą wydane świadectwo, wysła się ze składu Bankowego bez rozdrobienia, wtedy Bank, zostawując u siebie kopią świadectwa, napisuje na oryginale czas złożenia i wydaje je dla przeprowadzenia partyi przy przewożeniu do Rossyi. 3) Ale, jeżeli złożona w Banku partya będzie odwożona częściami, lub do różnych miejsc, wtedy oryginalne świadectwo zostawuje się w Banku i na niem zapisuje się każde wysłanie, a transportowi wydaje się od Banku świadectwo na przewóz do Rossyi i przyłącza się do niego kopia świadectwa Kommissy Wojewódzkich, do którego ta część towaru należała. 4) Na towary Polskiego wyrobu, prowadzone do Rossyi, które były na składzie w Banku daje się ustanowione świadectwo Kommissy Wojewódzkich. 5) Jeżeli w biegu tej rzeczy okażą się na czas przyszły potrzebnymi jakie odmiany w teraźniejszych prawidłach, te nie inaczej mogą być dopuszczone, jak po zgodzeniu się poprzedniczym Ministeryom Państwa i Królestwa. Donosząc o tem Rządzącemu Senatowi, tenże P. Minister finansów prosi o rozkazanie ogłoszenia tego postanowienia dla powszechnej wiadomości. R o z k a z a l i: O wzmiankowanym, N a y w y ż e y potwierdzonym postanowieniu, powszechnego ogłoszenia i powinnego w potrzebnym zdarzeniu wypełnienia postać ukazy: do wszystkich Rządów gubernialnych i obwodowych, do PP. Ministrów, do Sprawującego obowiązek Kontrolera Państwa, do Wojennych Jenerał-Gubernatorów, Wojennych Gubernatorów, zarządzających sprawami cywilnymi, Jenerał-Gubernatorów i Naczelników miast; a do Najszymszego Rządzącego Synodu i do wszystkich Rządzącego Senatu Departamentów i Powszechnych ich Zebrań przesłać uwiadomienia. Lutego 10 dnia 1828 roku. (z 1 Departamentu).

O dozwoleniu dzierżawcom odkupów czynić prywatne ugody na odstąpienie innym osobom char-

czewnej sprzedaży, z zostawieniem na nich nierozdzielnej odpowiedzialności całego odkupu.

Wedle ukazu JEGO CESARSKIEY MOŚCI, Rządzący Senat słuchali przedstawienia Ministra finansów, w którym wyraża, że S. Petersburska Izba Skarbowa z dnia 10 przeszłego stycznia doniosła mu, iż S. Petersburska mieska Rada na zapotrzebowanie Ober-policmeystra uprasza rozwiązanie: czy mogą odkupczyki pozwoloną sobie w domach trunkowych sprzedaż żywności odstępować innym osobom, a te ostatnie, czy powinny pożytkować z wyjątku, dla samych odkupczyków uczynionego? Izba skarbowa, nie znajdując na ten przedmiot postanowienia w odkupnych warunkach, przedstawia to na rozwiązanie tegoż Ministra finansów. Stosując się do ukazu Rządzącego Senatu z dnia 31 sierpnia 1827 roku, którym rozwiązano: dzierżawcom Moskiewskiego odkupu czynić podług upodobania prywatne ugody z piwami i miodowami, względem sprzedaży piwa i miodu, nieodnosząc ich do potwierdzenia Zwierzchności, ale zostawując na sobie nierozdzielną odpowiedzialność w tej sprzedaży z sprzedażą wódki, wódek i naliwek, tenże Minister finansów podaje: dozwolić dzierżawcom odkupów w 29 wielkorossyjskich guberniach, na teżyte osnowie, to jest: zostawując na sobie nierozdzielność odpowiedzialności całego odkupu, czynić prywatne ugody na odstąpienie innym osobom sprzedaży żywności w domach trunkowych; o jakim rozwiązaniu uwiadomić, dla jednostajnego postępowania, wszystkie Izby skarbowe 29 gubernii wielkorossyjskich, o czem tenże Minister finansów przedstawia do dalszego rozważenia Rządzącemu Senatowi. R o z k a z a l i: dla rozwiązania zapytania S. Petersburskiej Izby Skarbowej: czy mogą odkupczyki zostawioną im w domach trunkowych sprzedaż żywności odstępować innym osobom, a te ostatnie czy powinny pożytkować z wyjątku, dla samych odkupczyków uczynionego? dać wiedzieć tej Izbie Skarbowej, że dzierżawcy odkupu, zostawując na sobie nierozdzielną odpowiedzialność całego odkupu, mają prawo czynić cząstkowe ugody na odstąpienie innym osobom sprzedaży żywności w domach trunkowych, która nie inną być powinna, jak w postaci zimnej zakąski, dozwolonej w kramkach charczewnych, przygotowywaney w innych miejscach dozwolonych i sprzedawaney przez roznoszenie; inney zaś sprzedaży zapasów żywności, szczególnie z przyporządkaniem ich w domach trunkowych, ażeby zgoda dopuszczano nie było, czego też ma ściśle przestrzegać Policja. I o tém postać ukaz; równie przez ukazy dać wiedzieć Ministrowi finansów i S. Petersburskiemu Wojennemu Jenerał-Gubernatorowi i innym gubernii Izbie Skarbowej, Gubernatorom Cywilnym i Gubernatorom Wojennym. Marca 14 dnia 1828 roku. (z 1go Departamentu).

*Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora.
Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.*

w Drukarni Redakcyi.